

L'Aula

NOVETATS EDITORIALS

AVENTURES D'APRENENTATGE

► **Mar Esteve Ràfols**
EUMO EDITORIAL

Didàctica

► Les aventures que l'autora relata són una pràctica transformadora que converteix els infants en protagonistes actius del seu aprenentatge. Infants de diferents edats que aprenen els uns dels altres, que viuen amb llibertat el joc, que desenvolupen l'esperit científic.

EL MÓN FOSC. TALPS

► **Jordi de Manuel**
SANTILLANA

Novel·la

► Hi ha moltes coses que els sis amics no entenen del seu món, i creuen que amb el mapa que els mostra el robot en trauran l'entrellat, però algú vol frustrar els seus plans. Guiats pel robot, hauran de fer una travessia llarga, arriscada i laberíntica sota terra que els pot dur a un món desconegut més enllà de la foscor.

JO, EN WATSON I L'ARMARI DE LA JACQUELINE

► **Gemma Lienas**
CRUÏLLA

A partir de 10 anys

► La Isolda ha trobat unes fotos antigues dins un llibre que li han regalat. Hi surten dues nenes petites i una dona molt misteriosa. Qui deuen ser? Ella i el seu amic Watson comencen una investigació per esbrinar-ho i fer arribar les fotos al seu destinatari.

EL FRAU DE L'ESCOLA INCLUSIVA

Dani Turon i Xavier Díez

PROFESSOR UDG I MEMBRE GRUP DE TREBALL D'INCLUSIVA USTEC-STES I PORTAVEU ADJUNT USTEC-STES A LES COMARQUES DE GIRONA

El diccionari Pompeu Fabra defineix el terme «frau» com l'«Acció d'enganyar algú per procurar-se un avantatge en detriment d'ell». Quan parlem d'escola inclusiva, si ens atenem a les bones intencions i a la música que es desprèn del Decret 150/2017 de 17 d'octubre, l'acceptació exposada anteriorment hi encaixa amb precisió. L'escola inclusiva, amb la qual la immensa majoria de la comunitat educativa està d'acord per una elemental qüestió de justícia, es concreta en pràcticament res.

El catedràtic de la Universitat de Manchester **Mel Ainscow** considera que el sistema educatiu no està dissenyat per donar resposta a les necessitats de tots els seus alumnes, especialment quan aquests són cada vegada més diversos i desiguals. En aquestes circumstàncies, la inclusió no esdevé una opció, un luxe o una tendència, sinó una obligació. Perquè la inclusió, més enllà que sembla esdevenir una paraula icònica és, sobretot, una praxi acompanyada amb recursos de tota mena per permetre a cada centre educatiu que l'educació esdevingui un procés on no s'exclouï ningú, i que ga-

ranteixi l'equitat i la igualtat d'oportunitats, independentment dels condicionants personals i socials de cadascú.

El Decret d'Inclusió, i sobretot la seva aplicació pràctica, desmenteix la sinceritat del Departament a l'hora de perseguir aquest objectiu. Si bé és cert que ens trobem amb planes i més planes amb la definició de diversos recursos (que sovint es limiten a modificar la terminologia de figures professionals ja existents), la pràctica totalitat dels esforços es destinen, en el millor dels casos, al 5% de l'alumnat. Es tracta del que la mateixa normativa defineix com a «mesures i suports intensius». Per la seva banda, allò que podria considerar-se les «mesures i suports addicionals», destinat al voltant del 20% de l'alumnat, resta en el terreny de l'escassetat crònica i l'acció anecdòtica. Per contra, allò que afecta el 100% de nens, nenes i adolescents, les «mesures i suports universals» resten ancorats en el terreny de les bones intencions i la nul·la disposició a canviar aquelles coses que permeti el sistema donar resposta a tothom per «garantir l'equitat i la igualtat d'oportunitats, independentment dels condicionants

personals de cadascú».

Anem a posar alguns exemples. En la memòria econòmica a 4 anys del decret, es van limitar, com dèiem, a mesures de caràcter intensiu, per a aquells casos –un 5% dels alumnes– més extrems. Es tractaria dels SIEI (Suport Intensiu a l'Escola Inclusiva), AIS (Aules Integrals de Suport), CEEPSIR (Centres d'Educació Especial Proveïdors de Serveis i Recursos). Doncs, si per a comarques de Girona per al curs 2020-2021 es preveïen 52 SIEI d'Infantil i Primària, a hores d'ara només en tenim 23. Si es preveïen 50 AIS a Catalunya (5-6 als SSTT de Girona), ara per ara, només 2 funcionen.

Si això passa en les situacions més urgents, el moll de l'os de la inclusivitat, és a dir, l'aula ordi-

nària, el panorama és més desolador encara. La primera mesura universal que hauria d'afectar la totalitat del sistema és la baixada de les ràtios alumnes/docent, que seria al voltant de 18/20, i 14/15 quan ens trobessin amb alumnes amb dictamen, tal com succeeix en el model nòrdic. La recerca acadèmica avala completament el principi que a menys ràtio, millors resultats, no exclusivament acadèmics, sinó pel que fa a una elemental qüestió de clima, cohesió i convivència.

Podríem continuar: un dels punts claus seria la detecció dels NESE (alumnes amb Necessitats Específiques per Suport Educatiu), que gestionen els Serveis Educatius i els EAPS, amb un personal insuficient que genera unes llistes d'espera desesperants per als equips docents i les famílies. A tot això se suma la insuficient dotació de les figures de personal laboral o les auxiliars d'educació especial, que o bé tenen places congelades des de fa molts anys, o bé són gestionades per empreses privades i víctimes d'una precarietat laboral. Sovint, d'acord amb les ràtios, ens trobem amb casos en què, si bé l'administració tindria l'obligació de posar el recurs, amb pretextos kafkians es nega a les escoles, tot provocant grans esforços de negociació per part de les direccions, o què sovint hagin de ser les AMPA, amb la solidaritat de les butxaques de

«L'escola inclusiva es fonamenta també en una rigorosa formació permanent a la totalitat dels professionals educatius»

«Els diners que es destinen a la concertada, fonament de la segregació escolar, no para de créixer, en detriment del país»

Girona La UdG acull la cinquena matinal centrada en el Batxibac

► L'Institut d'Educació de Ciències (ICE) Josep Pallach i el Departament d'Educació de la Universitat de Girona van acollir divendres la cinquena matinal Batxibac, una modalitat de Batxillerat que compagina el sistema català amb el francès. Dues conferències per a alumnat de 1r i de 2n curs van obrir la sessió, una de Pascal Riou sobre la idea de república a França i Espanya i una altra de Roger Bastrios sobre la literatura francòfona.

ANIOL RESCLOSA

Bargalló afirma que vol rebaixar la interinitat docent per sota del 10%

DdG GIRONA

► El conseller d'Educació, Josep Bargalló, va afirmar la setmana passada que «la voluntat del Govern és situar l'interinatge del professorat en l'escola pública entre un 8 i un 10%, l'estàndard reconegut per l'OCDE en l'interinatge docent en la funció pública». Així ho va dir al Parlament, on va recordar que Educació ha convocat 5.005 places de mestres de Primà-

ria, de Secundària i tècnics d'FP i que «la voluntat planificadora és que en els tres propers anys hi hagi tres noves convocatòries d'oposicions, de manera que oferirem 15.658 places docents».

El titular d'Educació va afegir que «sí, a més a més, aquest Parlament aprova pressupostos per noves contractacions, la voluntat és situar la xifra al voltant de 20.000 places».

les famílies, qui hagin de llogar personal per facilitar la vida d'alguns alumnes amb greus problemes de mobilitat.

D'altra banda, és obvi que no seríem honestos si ens limitéssim a parlar de xifres. L'escola inclusiva es fonamenta també en una rigorosa formació permanent a la totalitat dels professionals educatius (no només docents), a banda de certa flexibilitat en les estructures organitzatives, flexibilitat curricular i experimentació metodològica. Per contra, i amb l'excusa de les retallades, la política formativa del Departament continua essent un desert amb illes d'escadussera vegetació, com ara la creació de les RAI (a Girona, 2 persones, a mitja jornada) per impulsar l'escola inclusiva en un territori d'uns 400 centres, 126.000 alumnes i prop de 10.000 professionals. Encara pitjor, la formació cada vegada resta en mans de les franquícies educatives d'entitats financeres, com succeeix amb el cas de l'Escola 21 una estranya innovació (sic!) sense recursos i addicta a seleccionar professorat a dit. Com és evident, això és causa d'una gran impotència i frustració entre els claudrestes que perceben el Decret 150/2015 com un frau. Ens remetem, de nou, a la definició del Pompeu Fabra «Acció d'enganyar algú per procurar-se un avantatge en detriment d'ell». I dic això, si mirem execució pressupostària, perquè els diners que es destinen a la concertada, fonament de la segregació escolar, no para de créixer, en detriment del país, perquè aquesta política va en contra de l'equitat i la igualtat d'oportunitats.